

و روح‌دهنده به جهان آدمیان هستند. در این جا مراد فیلمساز نگاه جنسیت‌گرایانه نیست بلکه تأکید بر مهر و محبت خالص و بی‌محاسبه است که در مختصات شخصیت زنی به نام تی تی نمود پیدا کرده است.

نظر عوامل

آیدا پناهنده (نویسنده و کارگردان): ما «تی تی» را در شرایط معمول فیلم‌های دیگر نساختیم. بی‌پولی بود. تعداد جلسات محدود فیلمبرداری در شرایط سخت زمستان بود. همه با عشق کار کردیم.

پناهنده: تی تی برای من شبه‌قدیسی خل و چل بود. زنی که کولی است و به یک رمز و رموزی فراتر از جهانی که ما می‌بینیم دست یافته است. **الناز شاکردوست (بازیگر):** من به فیلم‌ها جنسیتی نگاه نمی‌کنم. کارگردان‌ها قبل از این که زن باشند انسان‌های واقعی هستند. در هر فیلم خوبی می‌توانم بازی کنم. اما این را هم قبول دارم زمانی که زن‌ها کنار هم قرار می‌گیرند و از هم حمایت می‌کنند نتیجه می‌تواند شگفت‌انگیز باشد.

فرشاد محمدی (فیلمبردار): این فیلم را با جان و دل فیلمبرداری کردم و علت آن حضور خانم پناهنده بود چون با باور قبلی فیلم‌ها کارگردانی کرد. همین امر باعث کارهای خلاقه در ما شد. من هم مثل همه فیلمبرداران دیگر سعی کردم به روح کلی فیلم وفادار باشم. من در این فیلم یک تجربه ویژه در ارتباط فیلمبردار و بازیگر داشتم. شاکردوست آن قدر نسبت به فیلمبرداری عاشقانه رفتار می‌کرد که برای من حیرت‌انگیز بود. حتی گاهی احساس می‌کردم تصویر از بازی برای او مهم‌تر است.

سیاه چاله‌ای که فیلم را می‌مکد تی تی (آیدا پناهنده)

سراغ جهان شخصیت‌های زن برود و جهان را از زاویه دید آن‌ها بنگرد، کاملاً مشهود است.

پناهنده جزو نسل دوم فیلمسازان زن بعد از انقلاب ایران است. بیش از هر کسی نزدیکی نگاه پناهنده به سینمای رخشانی بنی‌اعتماد انکارناپذیر است. او برخلاف بسیاری دیگر از زنان فیلمساز نسل قبلی خودش، نگاه واقع‌بینانه‌ای به مسئله زنان دارد. در جهان فیلم‌های او دو قطبی میان مردان بد و زنان خوب غالب و برجسته نیست و تقریباً می‌توان گفت شخصیت‌ها فارغ

از جنسیت‌شان دارای ویژگی‌های خوب و بد هستند. جنسی از تعادل در نگاه پناهنده همواره قابل دنبال کردن بوده است. در واقع پناهنده در تلاش است در «تی تی» سخن از تعادل و تکامل بگوید. در جهان فیلم «تی تی»، ابراهیم و تی تی نماینده مردان و زنانی هستند که می‌توانند یکدیگر را کامل کنند و با رسیدن به نقطه تعادلی از میان منطقی و احساساتی بودن، زندگی کم‌اصطکاک‌تر و کم‌اضطراب‌تر و انسانی‌تری را برای خودشان و دیگران رقم بزنند. در جهان فیلم «تی تی» عنصر گمشده مشکل‌آفرین عشق است. تمام عصبیت‌ها و بالا و پایین پریدن‌های امیر ساسان (هوتن شکبیا) و حتی دوز و کلک‌هایی که سوار می‌کند و آزاری که به تی تی و دیگران می‌رساند و حتی میل به تصاحب و کنترل تی تی، همگی ریشه در فقدان ارضای نیاز درونی او در جلب محبت و درک شدن و دیده شدن دارد.

در واقع در جهان فیلم «تی تی» تأکید بر آن است که اگر زنان را از جامعه حذف کنیم، چیزی جز خشم و سختی و ناآرامی و پناه بردن مطلق به منطق یا اقیون رقم نخواهد خورد. در جهان این فیلم تأکید شده است که زنان رنگ‌دهنده

«تی تی» را آیدا پناهنده کارگردانی و تهیه کرده است. ارسلان امیری، پناهنده را در نویسندگی یاری کرده است و الناز شاکردوست، هوتن شکبیا و پارسا پیروزفر نیز بازیگران اصلی فیلم هستند. داستان «تی تی» در مورد ملاقات دو فرد کاملاً متفاوت با یکدیگر است. فیزیکدانی که در حال کار بر روی فرضیه‌ای در مورد پایان جهان است و زنی باردار و ساده که می‌خواهد به بشریت خدمت کند و خانه‌ای از آن خود داشته باشد.

«تی تی» به دلیل حضور در جشنواره بین‌المللی فیلم توکیو از داور جشنواره فیلم فجر در رشته‌های بهترین فیلم و بهترین کارگردانی حذف شد. با این وجود فیلم در سی و نهمین دوره جشنواره فیلم فجر در رشته‌های بهترین فیلمنامه، بهترین فیلمبرداری و بهترین موسیقی متن نامزد دریافت سیمرغ بلورین شد.

دیگران چه گفته‌اند؟

مسعود پویا (همشهری آنلاین): فیلم آیدا پناهنده در روایت و حال و هوا پیشنه‌ها تازهای به تماشاگر می‌دهد. بدون این که کمدی باشد یا روی معضلات اجتماعی دست بگذارد.

محمد رضا مقدسیان (فیلمو شات): مسئله زن بودن و جهان زنانه به شکلی سالم و انسانی در مجموعه آثار آیدا پناهنده همواره مسئله کلیدی و سرنوشت‌ساز بوده است. از «تاهید» که سکوی معرفی جدی پناهنده به سینمای ایران بود و افتخارات بین‌المللی مطلوبی هم برای او به همراه داشت تا «سرافیل» و حالا «تی تی». تأکید پناهنده به عنوان فیلمسازی که تلاش می‌کند بدون حب و بغض‌های مبنی بر افراط و تفریط

فیلم نه دوربین خوبی دارد، نه قاب‌ها تماشایی هستند و نه سناریو جذاب است. «تی تی» فیلمی ملال‌آور است که اگر هوتن شکبیا را نمی‌داشت تحملش سخت‌تر می‌بود

نظر شخصی

عجب فیلم بدی! «تی تی» ساخته آیدا پناهنده به مانند یک آش بی‌مزه است؛ داستانی غیر قابل باور و بزرگ‌تر از اندازه فیلم دارد؛ داستان فیزیکدانی که تمام وقتش را برای تهدید یک سیاه‌چاله می‌کند گذاشته است و زنی کولی که شیفته او می‌شود. پرداخت شخصیت هر دو کار کمتر اصلی آن قدر ضعیف است که نمی‌توانیم فیلم را دنبال کنیم. آن قدر سوژه دور و باور نکردنی است که داستان رها می‌شود. الناز شاکردوست و پارسا پیروزفر اجرای فاجعه‌باری دارند و به جز هوتن شکبیا که اندازه است، تمامی بازی‌ها غیر طبیعی است. پناهنده مثلاً قرار بوده فیلمی متفاوت بسازد اما آن قدر در ساخت ضعیف است که سقوطی آزاد را تجربه می‌کند. فیلم نه دوربین خوبی دارد، نه قاب‌ها تماشایی هستند و نه سناریو جذاب است. «تی تی» فیلمی ملال‌آور است که اگر هوتن شکبیا را نمی‌داشت تحملش سخت‌تر می‌بود.

چهره شاخص

هوتن شکبیا؛ بازیگر آینده‌داری که تنها دلخوشی برای تحمل کردن فیلم تا پایان است.